

Конвенција за одредување на минимална плата, 1970

Конвенција која се однесува на одредување на минимална плата, со специјален нагласок на земјите во развој.

(Забелешка: Датум на стапување на сила е 29. 4. 1972 година.)

Конвенција: C131

Место: Женева

Сесија на конференцијата: 54

Датум на усвојување: 22. 6. 1970

Класификација на предметот: Минимална плата

Статус: Последен инструмент; предмет на барање за информација

Генералната конференција на Меѓународната организација за труд, откако беше свикана во Женева од страна на Раководното тело на Меѓународната канцеларија за труд, одржувајќи ја својата педесет и четврта сесија на 3 јуни 1970 година и одредувајќи ги механизмите во Конвенцијата за одредување на минимална плата, 1928, и Конвенција за еднакво наградување, 1951, којашто е ширум ратификувана, како и Конвенцијата (за земјоделство) за механизми за одредување на минимум плата, и земајќи предвид дека овие Конвенции одиграле значителна улога во заштита на неспособните групи за платени работници, и имајќи предвид дека е крајно време да се усвојат нови инструменти кои ги дополнуваат овие Конвенции и кои обезбедуваат заштита за платените работници против незаконски ниските плати кои, покрај тоа што се применуваат за сите, им даваат посебен акцент на земјите во развој, и откако се одлучи за усвојување на некои предлози во поглед на механизмите за одредување на минимална плата и односните проблеми, со посебен акцент на земјите во развој, а која е петтата точка од агендата на сесијата, и одредувајќи ги овие предлози да бидат во форма на меѓународна Конвенција, на 21 јуни 1970 година ја усвои следнава Конвенција, која може да се нарече Конвенција за одредување на минимална плата (1970).

Член 1

1. Секоја членка на Меѓународната организација за труд која ја има ратификувано оваа Конвенција се обврзува да воспостави систем за минимални плати, кој ги опфаќа сите групи на платени работници чии услови на вработување се соодветни.
2. Компетентните власти во секоја земја, во согласност со или после сеопфатна консултација со репрезентативни организации на работодавачи и работници, ако такви постојат, ќе ги одреди групите на платени работници што треба да бидат опфатени.
3. Секоја членка што ја ратификува оваа Конвенција ќе ги наведе, во првиот извештај од примената на Конвенцијата доставена според член 22 од уставот на Меѓународната организација за труд, сите групи на платени работници кои можеби не биле опфатени проследувајќи го овој член, давајќи причини зошто не ги опфатиле и ќе наведе, во последователни извештаи, за состојбата на неговите

закони и практика во однос на групите што не се опфатени, и обемот до кој може да се оди, или ќе предложи да се даде на Конвенцијата во однос на таквите групи.

Член 2

1. Минимални плати ќе имаат својство на закон и нема да бидат предмет на откажување, а ако истите не се спроведат ќе им наметнат на лицата што не го сториле тоа да плаќаат пенали или други санкции.

2. Предмет на одредбите од параграф 1 од овој член, слободата а колективно спогодување ќе се почитува целосно.

3. Елементите што треба да се земат предвид при одредување на нивото на минимални плати, колку што е можно и соодветно во однос на националната практика и услови, ќе опфатат:

(а) потреби на работниците и нивните семејства, земајќи го предвид генералното ниво на плати во земјата, трошоците за живот, помошта за социјално осигурување и односните стандарди за живеење на други социјални групи;

(б) економски фактори, вклучувајќи ги потребите за економски развој, ниво на продуктивност и желбата за постигнување и одржување на високо ниво на вработување.

Член 4

1. Секоја членка што ја има ратификувано оваа Конвенција, ќе создаде и/или оддржува механизам приспособен на националните услови и потреби, каде минимална плата за групи на платени работници според член 1 може да биде детерминирана и подесувана од време на време.

2. Одредби ќе се донесат во поглед на востановување, функционирање и модификација на таквите механизми со сеопфатна консултација на претставници на организациите на работодавачите и работниците, а каде што не постојат такви организации, со претставници на работодавачите и работниците.

3. Каде што е соодветно според природата на механизмите за одредување на минимална плата, ќе се донесе, исто така, одредба за директно учество во нејзиното функционирање:

(а) претставници на организации на работодавачи и работници или, каде што не постојат такви организации, претставници на работодавачи и работници на база на еднаквост.

(б) лица кои се признаени за компетентни да го претставуваат општиот интерес на земјата и назначени по целосна консултација со репрезентативните организации на работодавачите и работниците, каде што постојат такви организации, а таквата консултација да биде во согласност со националниот закон или практика.

Член 5

Соодветни мерки, како што се адекватна инспекција засилена со други потребни мерки, ќе бидат преземени со цел да се обезбеди ефикасно применување на сите одредби поврзани со минималните плати.

Член 6

Оваа Конвенција нема да се смета за ревидирачка на која било друга постоечка Конвенција.

Член 7

Официјалните ратификации на оваа Конвенција ќе му се соопштат на Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд за да бидат регистрирани.

Член 8

1. Оваа Конвенција ќе биде обврзувачка само за оние членки на Меѓународната организација за труд чии ратификувања се регистрирани од Генералниот директор.
2. Ќе стапи на сила 12 месеци од датумот на кој две членки ги имаат регистрирано ратификациите кај Генералниот директор.
3. Оттаму, оваа Конвенција ќе стапи на сила за секоја членка 12 месеци по датумот откако ратификацијата е регистрирана.

Член 9

1. Членка, којашто ја има ратификувано оваа Конвенција, може да се откаже од неа по истекувањето на рокот од 10 години од датумот на кој Конвенцијата стапила на сила за првпат, со акт доставен до Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд, за да биде регистрирана. Таквото откажување нема да биде важечко една година од датумот на кој е регистрирана.

2. Секоја членка којашто ја има ратификувано оваа Конвенција, и којашто во рок од една година од истекот на 10 години, спомнат во претходниот параграф, не го искористила правото на откажување дадено во овој член, ќе биде обврзана за наредните 10 години, што значи може да ја откаже оваа Конвенција по истекот на секои 10 години, под услови наведени во овој член.

Член 10

1. Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд ќе ги извести сите членки на Меѓународната организација за труд за регистрацијата на сите ратификации, декларации и откажувања кои се доставени до него од страна на членките на организацијата.

2. Кога ќе ги извести членките на организацијата за регистрацијата на втората ратификација доставена до него, Генералниот директор ќе им обрне внимание на членките на организацијата за датумот на кој Конвенцијата стапува на сила.

Член 11

Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд ќе го извести Генералниот секретар на Обединетите нации за регистрацијата во согласност со Член 102 од Повелбата на Обединетите нации со сите детали за сите ратификации, декларации и акти на откажувања регистрирани од него, во согласност со одредбите од претходните членови.

Член 12

Раководното тело на Меѓународната канцеларија за труд ќе го презентира до Генералната конференција извештајот за работењето на оваа Конвенција, во рок за кој ќе смета дека е неопходен, и ќе ја преиспита неопходноста да се стави во агендата на Конференцијата прашањето за нејзина целосна или делумна ревизија.

Член 13

1. Доколку Конференцијата усвои нова Конвенција ревидирајќи ја целосно или делумно оваа Конвенција, во тој случај, и доколку новата Конвенција не нагласува поинаку, тогаш:

а) ратификацијата од страна на членката на новата ревидирана Конвенција ќе значи „**ipso jure**” директно откажување од оваа Конвенција, не спротивставувајќи се на одредбите од горенаведениот член 9, доколку новата ревидирана Конвенција стапи на сила;

б) од датумот кога новата ревидирана Конвенција стапува на сила, оваа Конвенција ќе престане да биде отворена за ратификација од страна на членките.

2. Оваа Конвенција секако ќе остане на сила во својата актуелна форма и содржина за оние членки кои ја имаат ратификувано, а ја немаат ратификувано ревидираната Конвенција.

Член 14

Англиската и француската верзија од текстот на оваа конвенција се еднакво валидни.